

Η αγάπη προς τον πλησίον μας αποτελεί τη δεύτερη μεγαλύτερη εντολή, μετά την αγάπη

Με

την αγάπη χωρίς περιορισμούς και χωρίς προϋποθέσεις, μιμούμενοι την αγάπη του Θεού θα γίνουμε παιδιά του, υιοί κατά χάρη.

Σε ολόκληρη τη πατερική θεολογία γίνεται λόγος για την υιοθεσία μας από τον Θεό ώστε να γίνουμε κ εμείς κατά χάρη τέκνα Θεού.

Όλοι οι χριστιανοί γίνονται μέτοχοι της χάριτος της υιοθεσίας με το βάπτισμα, που μας καθιστά μετόχους του θανάτου και της αναστάσεως.

Η χάρη όμως αυτή του βαπτίσματος ενεργοποιείται με τη μίμηση της θείας αγάπης, χωρίς προϋποθέσεις και περιορισμούς χωρίς διακρίσεις και επιφυλάξεις, χωρίς απαιτήσεις και εγωιστική αντιμετώπιση αλλά με ειλικρίνεια και ετοιμότητα συγχωρήσεως των πταισμάτων των άλλων όπως ο Θεός συγχωρεί και εμάς.

Η συγχώρηση πάνω απ' όλα αποδυναμώνει την ενστικτώδη βίαιη αντίδραση μας και εισάγει την αγάπη στη σχέση μας με τους άλλους.

Πηγή: llazaros.wordpress.com